

maa der drages Omforg for, at de Krav, der loovlig reises paa Boet, behørig fyldestgøres, og skeer det ikke, kunne Kreditorerne benytte de samme Retsmidler som ellers, jfr. § 62 andet Stykke. — At den længstlevende Ægtefælle er sat ud af den Raadighed, den hidtil har haft over Boets Formue, bør efter Lovgivningens almindelige Grundsatninger bringes til offentlig Kundskab. I denne Henseende henviser § 58 sidste Stykke til de om Umyndiggjørelse gjældende Regler.

Som tidligere bemærket udgjør den Længstlevendes egen Opgivelse af Boets Aktiver og Passiver Grundlaget for Boets Opgjørelse. Derfor Rigtigheden af den Længstlevendes Ansættelse af Boets Aktiver beskrives af Arvingerne — der faae Underretning om Skiftet paa den i § 59 foreskrevne Maade — eller disses Værger, eller Skifteretten selv i de Umyndiges eller Fraværendes Interesse finder ikke at kunne lade sig nøie hermed, er Retten beføiet til at lade Værdien ansætte ved uvillige Mænd, jfr. § 60. Hvad Opgivelsen af Gjælden angaaer, kræver Arvingernes Interesse alene en Garant imod, at den ikke ansættes for høit. Hvorvidt Undersøgelsen af dette Punkt skal strækkes, maa imidlertid være overladt til Skifterettens Skjøn over de foreliggende Omstændigheder.

Da Bestemmelserne i dette Kapitel indeholde en udtømmende Gjennemførelse og Udvikling af de i Forb. 21 Mai 1845 § 19 nedlagte Grundsatninger, er denne Lovbestemmelse ved § 61 ophævet som overflødig. Fremdeles ere Bestemmelserne i D. L. 5—4—9 og 10, der ikke stemme med Forslagets Opfattelse af Kreditorernes Stilling overfor den Førstafdødes Arvinger, ophævede ved § 61.

Kapitel 6.

Om Skifte af Fællesbo i Tilfælde af Skilsmisse eller Separation.

Ogsaa for disse Boers Vedkommende gennemfører Forslaget det Synspunkt, at Skiftet, forsaavidt ikke Boet efter Begjæring af Manden eller af nogen Fordringshaver i Henhold til

Konkurslovens § 145 skal behandles som Konkursbo, er en Kreditorerne uvedkommende Forretning, og at Hustruen ikke ved at modtage Udlæg for sin Lod i Boet bliver ansvarlig for dets Gjæld, men alene kan være pligtig til efter Omstændighederne i Medfør af Konkurslovens Omstødsesregler at tilbagegive det Modtagne til Kreditorernes Fyldestgjørelse. Som Følge heraf nærmer Skiftebehandlingen af disse Boer sig meget til den i foregaaende Kapitel foreskrevne Ordning, og navnlig stemme Reglerne i §§ 64, 68 og 69 første Stykke om Opretholdelsen af Mandens Raadighed over Boet, Hustruens Stilling overfor Boets Kreditorer, Nødvendigheden af Proklamas Udstedelse og Kreditorernes Afgang til sædvanlig Retssforfølgning ganske med de tilsvarende Bestemmelser i Kapitel 5, jfr. §§ 58, 61 og 62. Tilbage bliver dog den Forskjel, som følger af, at Manden i de heromhandlede Boer staaer overfor en ligeberettiget Lodtager i Boet. Ligesom han derfor ikke har Ret til at forlange, at den anden Part skal lade sig nøie med hans egen Opgivelse af Boets Aktiver og Passiver, men en formelig Registrering og Vurdering kan fordres, saaledes kan han heller ikke gjøre Krav paa noget Fortrin fremfor Hustruen til at erholde Udlæg i Boet eller enkelte af dets Giendele. Ifølge § 65 blive Boets Giendele derfor paa sædvanlig Maade at registrere og vurdere samt derefter at realisere paa den i §§ 26 og 27 angivne Maade, medmindre Parterne begjære deres Lod udlagt i Boets Giendele, være sig Eosøre eller fast Giendom, efter Vurdering. Kunne Parterne ikke forenes om Delingen, bliver det ved Lodtrækning at afgjøre, hvilke af Giendelene der skal udlægges enhver af dem. Dog er der fundet Grund til at tillægge den Ægtefælle, der har indbragt den omspurgte Gjenstand i Boet, Ret til fortrinvis at erholde den udlagt. Bestrider Hustruen Rigtigheden af den af Manden opgivne Gjæld, bliver Spørgsmaalet, om vedkommende Gjældspost ved Opgjørelsen af Boet kan tages med i Beregning, Gjenstand for skjønmæssig Afgjørelse af Skifteretten, jfr. § 66.

Har Manden efter Skilsmissem eller Separationen disponeret over Boets Giendele